

Landkommuner, der i større Omfang havde sat offentlige Arbejder i Gang og af denne eller af andre Grunde havde haft forholdsvis smaa Hjelpekasseudgifter. Fordelingsreglen efter den tidligere Lov af 30. April 1933 § 6 (efter Antal understøttelsesberettigede i Henhold til Lovens § 1 pr. 5. Maj 1933, jfr. foran) har formentlig i højere Grad medført en efter Forholdene retfærdig Fordeling mellem Kommunerne af det sammesteds omhandlede Beløb af 2,1 Mill. Kr., der skulde anvendes til Fordeling af Oksekød til de arbejdsløse, der fik Hjælp efter Lovens § 1. Naar et til Loven af 30. April 1933 § 6 svarende Fordelingsgrundlag ikke anvendtes ved Fordelingen af Oksekød i Henhold til Kap. VI § 1 i Loven af 13. December 1933, skyldtes det — rent bortset fra, at Kødordningen efter Loven af 30. April 1933 § 6 var knyttet til Hjælpen efter samme Lovs § 1, hvilken Hjælp ydedes til de arbejdsløse gennem *Kommunerne*, medens Hjælpen efter Kap. V i Loven af 13. December 1933 bestod i en midlertidig Udvidelse af Retten til Understøttelse fra de anerkendte *Arbejdsløsheds-kasser* — de uforholdsmæssig store praktiske Vanskeligheder, der havde været forbundet med den pr. 5. Maj 1933 stedfundne, ved Loven af 30. April 1933 § 6, Stk. 2, nødvendiggjorte Arbejdsløshedsstælling, og Ønskeligheden af i Stedet herfor at foretage Fordelingen paa Grundlag af allerede foreliggende Tal, nemlig Hjelpekasseudgifterne, paa samme Maade som ved Fordelingen efter § 7, Stk. 2, i Loven af 30. April 1933. Efter nærværende Forslag vil der ikke opstaa praktiske Vanskeligheder, idet det foreslaas frem for at foretage en ny Tælling simpelthen at lægge de med Køduddelingerne efter Loven af 30. April 1933 forbundne *Udgifter* til Grund, en Udvej, der ikke stod aaben i December 1933, idet Opgørelserne over Kommunerens endelige Udgifter efter Loven af 30. April 1933 da endnu ikke forelaa.

Kommunerens faktiske Udgifter efter Loven af 30. April 1933 § 6 har i Reglen ikke oversteget det for hver Kommune gældende Maksimum for Statsrefusionen, men har dog i enkelte Tilfælde været større. Ved nu at anvende disse faktiske Udgifter som Fordelingsgrundlag opnaas bl. a. ogsaa det, at de Kommuner, der efter Loven af 30. April 1933 § 6 har an-

vendt et større Beløb, end de har kunnet faa refunderet fra Staten, faar en saa meget større Andel i det i nærværende Forslag omhandlede Refusionsbeløb af 3,5 Mill. Kr.

Under Hensyn til, at den Kreds af Personer, der skal kunne nyde godt af den her foreslaaede Fordeling af Oksekød, ikke er begrænset til arbejdsløse (arbejdsløshedsforsikrede), men — ligesom efter Kap. VI § 1 i Loven af 13. December 1933 — omfatter alle trængende, herunder f. Eks. ogsaa Rentenydere, har man dog anset det for rettest ved Fordelingen mellem Kommunerne tillige at tage Hensyn til Kommunerens faktiske Udgifter til Fordeling af Oksekød til trængende i Henhold til § 7, Stk. 2—3 (om Indholdet af disse Bestemmelser, se Bemærkningerne foran Sp. 2759) i Loven af 30. April 1933. Det bemærkes herved, at enkelte Kommuner alene har iværksat Køduddeling efter sidstnævnte Lovbestemmelse uden samtidig at foretage nogen Uddeling efter Lovens § 6 (jfr. foran Sp. 2759). Maksimum for den enkelte Kommunes Andel i det Beløb af 1 Mill. Kr., der var stillet til Raadighed ved Loven af 30. April 1933 § 7, Stk. 2—3, var vel sat i Forhold til Kommunens Hjelpekasseudgifter (i 1932—33); men dels drejede det sig kun om 1 Mill. Kr. af ialt 3,1 Mill. Kr., dels var der ogsaa her Adgang for Kommunerne til, hvor Statsrefusionsbeløbets Maksimum skønnedes utilstrækkeligt, for egen Regning at anvende et større Beløb, end der kunde faas Refusion for fra Staten, en Adgang, der blev benyttet af ikke helt faa Kommuner, navnlig Landkommuner, og dette vil altsaa nu komme de paagældende Kommuner tilgode efter den her foreslaaede Fordeling paa Grundlag af de faktiske Udgifter saavel efter § 7, Stk. 2—3, som efter § 6.

Sluttelig bemærkes, at det af Reglen i Forslagets § 1, Stk. 2, følger, at de Kommuner, som ikke har iværksat Fordeling af Oksekød i Henhold til Loven af 30. April 1933, hverken i Henhold til Lovens § 6 eller til Lovens § 7, Stk. 2—3, ikke kan komme i Betragtning ved den i § 1, Stk. 2, foreslaaede Fordeling. Saafremt de paagældende Kommuner desuagtet uddeler Oksekød, vil de imidlertid kunne komme i Betragtning ved Fordelingen efter § 1, Stk. 3, af det Beløb, der endnu maatte være til Raadighed efter Fordelingen i Henhold til § 1, Stk. 2.